

Rondant pels voltants de Vacarisses

De Navarcles a Talamanca

Pujant per la carretera de Navarcles a Mura es troba l'ermita de Sant Bartomeu que les cremades han deixat al descobert. I també un seguit de barraques i bancals que comencen en la raconada d'un serrat, formant una vall conreada a dues bandes d'un rierol canalitzat, al mig.

Al fons, el torrent té unes basses mig deruïdes que s'alimentaven de les aigües que s'escorrien dels boscos veïns.

A la part obaga no hi ha barraques ni murs de contenció per aguantar les terres. Al costat solell, es recollien les aigües de les feixes i es canalitzaven fins el fons de la vall.

Les construccions que hi ha varien segons el material usat; la pedra és calcària i s'esberla fàcilment i per això moltes construccions són fetes amb lloses. N'hi ha una de molt singular enclavada dins la paret només amb mitja volta i coberta amb lloses enormes amb un prestatge gegant fins el sostre. La barraca descansa tota ella sobre pedra natural que surt de la muntanya.

Hi ha també una construcció similar a la banda de la solella.

Per fer aquestes construccions obrien unes pedreres a mà, amb malls i pistolets. Al terra de les pedreres hi ha encara les marques dels punxons que feien servir per arrencar les pedres.

Aquestes pedreres a vegades es troben allunyades de les construccions i es traguaven amb carros i animals.

En aquesta vall no es van incorporar les escales de comunicació de les feixes com en altres llocs que s'aprofiten les pedres que surten naturals de la muntanya. Aquesta manera de fer és la que coneixem a les parets de la Belatriu de Vacarisses i altres que també hi ha al Pont de Vilomara.

Ara, un cop tallat el bosc després de la crema, és difícil accedir-hi pel mig del bosc mort.

Àngel Sans

Ermita de Sant Bartomeu

La fondalada des de Sant Bartomeu